

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

zo 16. decembra 2020*

„Hospodárska súťaž – Združenie podnikov – Súťaže v rýchlokorčuľovaní – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Právna úprava športového zväzu – Rovnováha medzi právom hospodárskej súťaže a osobitnou povahou športu – Športové stávky – Športový arbitrážny súd – Usmernenia k metóde stanovenia pokút – Územná pôsobnosť článku 101 ZFEÚ – Obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cieľa – Opatrenia na nápravu“

Vo veci T-93/18,

International Skating Union, so sídlom v Lausanne (Švajčiarsko), v zastúpení: J.-F. Bellis, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: H. van Vliet, G. Meessen a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Mark Jan Hendrik Tuitert, bydliskom v Hoogmade (Holandsko),

Niels Kerstholt, bydliskom v Zeiste (Holandsko),

a

European Elite Athletes Association, so sídlom v Amsterdame (Holandsko),

v zastúpení: B. Braeken a J. Versteeg, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 8230 final z 8. decembra 2017 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT/40208 – Pravidlá Medzinárodnej korčuľarskej únie na určovanie oprávnenosti),

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise, P. Nihoul, R. Frenco (spravodajkyňa) a J. Martín y Pérez de Nanclares,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: E. Artemiou, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. júna 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Skutkové okolnosti sporu

A. Medzinárodná korčuliarska únia

- 1 Žalobkyňa, International Skating Union (Medzinárodná korčuliarska únia, ďalej len „žalobkyňa“ alebo „ISU“) je jediný medzinárodný športový zväz uznaný Medzinárodným olympijským výborom (ďalej len „MOV“) a poverený reguláciou a riadením krasokorčuľovania a rýchlokorčuľovania na celosvetovej úrovni.
- 2 Žalobkyňa pozostáva z národných zväzov, ktoré riadia krasokorčuľovanie a rýchlokorčuľovanie na vnútroštátnej úrovni (ďalej len „členovia“). Tieto zväzy sa skladajú z klubov a združení na miestnej úrovni, ktorých športovci, ako individuálni členovia, sa venujú rýchlokorčuľovaniu alebo krasokorčuľovaniu ako hospodárskej činnosti.
- 3 Žalobkyňa tiež vykonáva obchodnú činnosť, keďže organizuje najdôležitejšie medzinárodné súťaže v rýchlokorčuľovaní, v prípade ktorých disponuje všetkými právami. Medzinárodné súťaže organizované žalobkyňou zahŕňajú najmä majstrovstvá Európy a majstrovstvá sveta v rýchlokorčuľovaní na dlhej a krátkej dráhe, svetový pohár v rýchlokorčuľovaní na dlhej dráhe a svetový pohár v rýchlokorčuľovaní na krátkej dráhe. Navyše súťaže v rýchlokorčuľovaní v rámci Olympijských hier sú organizované žalobkyňou vo forme medzinárodných súťaží.

B. Pravidlá stanovené žalobkyňou

- 4 Ako orgán poverený riadením krasokorčuľovania a rýchlokorčuľovania na celosvetovej úrovni žalobkyňa zodpovedá najmä za určenie pravidiel členstva, ktoré sú jej členovia, ako aj jednotliví korčuliari povinní dodržiavať.
- 5 Pravidlá stanovené žalobkyňou sú uvedené v jej stanovách, ktoré zahŕňajú jej „zriadenie“ a procesné ustanovenia, všeobecné a osobitné pravidlá, technické pravidlá, etický kódex, antidopingové pravidlá, pravidlá o antidopingových konaniach a všetky platné oznámenia žalobkyne.
- 6 Spomedzi týchto všetkých pravidiel pravidiel 102 a 103 všeobecných pravidiel žalobkyne (ďalej len „pravidlá oprávnenosti“) určujú podmienky, za ktorých sa môžu korčuliari zúčastňovať na súťažiach v rýchlokorčuľovaní a krasokorčuľovaní spadajúcich do právomoci žalobkyne. Od roku 1998 stanovujú pravidlá oprávnenosti „všeobecný systém predchádzajúceho povolenia“ (ďalej len „systém predchádzajúceho povolenia“), podľa ktorého sa korčuliari môžu zúčastniť iba na pretekoch povolených žalobkyňou alebo jej členmi, ktoré organizujú zástupcovia akreditovaní žalobkyňou a na základe jej nariadení. Na účely prejednávanej veci sú relevantnými verziami pravidiel oprávnenosti verzie z júna 2014 (ďalej len „pravidlá oprávnenosti z roku 2014“) a júna 2016 (ďalej len „pravidlá oprávnenosti z roku 2016“).

- 7 Pokiaľ ide o pravidlá oprávnenosti z roku 2014, zo znenia pravidla 102 ods. 2 písm. c) v spojení s pravidlom 102 ods. 7 a pravidlom 103 ods. 2 vyplýva, že v prípade účasti na súťaži, ktorú žalobkyňa alebo jeden z jej členov nepovolil, profesionálni korčuliari a zástupcovia žalobkyne čelia postihu spočívajúcemu v doživotnom vylúčení z účasti na akejkolvek súťaži organizovanej žalobkyňou.
- 8 Podľa pravidla 102 ods. 1 písm. a) bodu i) v znení z roku 2014 má osoba „privilégium zúčastňovať sa na činnostiach a súťažiach patriacich do právomoci ISU, ak táto osoba dodržiava zásady a politiky ISU, ako sú uvedené v stanovách ISU“.
- 9 Pravidlo 102 ods. 1 písm. a) bod ii) od roku 2002 stanovovalo, že „podmienkou oprávnenosti je zabezpečiť primeranú ochranu ekonomických a iných záujmov ISU, ktorá používa svoje finančné zdroje na riadenie a rozvoj športových disciplín ISU, ako aj na podporu či v prospech členov ISU a ich korčuliarov“.
- 10 V júni 2016 prešli pravidlá oprávnenosti revíziou s cieľom najmä zmeniť pravidlá týkajúce sa ukladania sankcií. Podľa pravidla 102 ods. 7 sa sankcie v prípade účasti športovcov na súťaži spadajúcej do právomoci žalobkyne, ktorú nepovolila, stanovujú v závislosti od závažnosti porušenia. Tento systém stanovuje varovanie v prípade prvého porušenia, sankciu vylúčenia do 5 rokov za účasť z nedbanlivosti na nepovolených súťažiach, sankciu vylúčenia do 10 rokov v prípade vedomej účasti na nepovolených súťažiach, a napokon sankciu spočívajúcu v doživotnom vylúčení za veľmi závažné porušenia, a najmä v prípade účasti na nepovolených súťažiach, ktoré ohrozujú integritu a právomoc žalobkyne.
- 11 Okrem toho odkaz na primeranú ochranu ekonomických záujmov žalobkyne uvedený v pravidlách oprávnenosti z roku 2014 bol v znení z roku 2016 vypustený. Nové pravidlo 102 ods. 1 písm. a) bod ii) teraz stanovuje, že „podmienkou oprávnenosti je zabezpečiť primeranú ochranu etických hodnôt, štatutárnych cieľov a iných oprávnených záujmov“ žalobkyne, „ktorá používa svoje finančné zdroje na riadenie a rozvoj športových disciplín ISU, ako aj na podporu či v prospech členov ISU a ich korčuliarov“.
- 12 Okrem toho treba uviesť, že od 30. júna 2006 upravuje článok 25 stanov žalobkyne (ďalej len „rozhodcovský poriadok“) možnosť korčuliarov podať žalobu proti rozhodnutiu o neoprávnenosti len na Športový arbitrážny súd (ďalej len „CAS“) so sídlom v Lausanne (Švajčiarsko).
- 13 Dňa 25. októbra 2015 žalobkyňa uverejnila oznámenie č. 1974 s názvom „Otvorené medzinárodné súťaže“ definujúce postup, ktorý sa má dodržať na získanie povolenia na organizovanie otvorenej medzinárodnej súťaže v rámci systému predchádzajúceho povolenia. Tento postup je uplatniteľný tak na členov žalobkyne, ako aj na organizátorov ako tretie osoby.
- 14 Oznámenie č. 1974 stanovuje, že všetky tieto súťaže musia byť vopred povolené radou žalobkyne a organizované v súlade s jej pravidlami. Pokiaľ ide o lehotu stanovenú na podanie žiadosti o povolenie, uvedené oznámenie rozlišuje medzi členmi a organizátormi tretími osobami. Organizátori tretie osoby totiž musia predložiť svoje žiadosti najmenej šesť mesiacov pred stanoveným dátumom súťaže, pričom táto lehota je v prípade členov skrátená na tri mesiace.
- 15 Oznámenie č. 1974 navyše taxatívne uvádza celý rad všeobecných, finančných, technických, športových a etických požiadaviek, ktoré musí organizátor spĺňať. Z tohto oznámenia v prvom rade vyplýva, že každá žiadosť o povolenie musí byť doplnená o technické a športové informácie, ako sú tie týkajúce sa miesta konania súťaže a výšky cien, ktoré sa majú udeliť, ako aj všeobecné a finančné informácie, ako sú najmä obchodné plány, rozpočet a televízne pokrytie plánované pre danú udalosť. Ďalej na dosiahnutie súladu s etickými požiadavkami sú organizátor a každá osoba, ktorá s ním spolupracuje, povinní predložiť vyhlásenie potvrdzujúce, že súhlasia s etickým kódexom žalobkyne, a najmä, že sa zaväzujú, že sa nezapoja do činností súvisiacich so stávkami. Napokon oznámenie č. 1974 stanovuje, že žalobkyňa si vyhradzuje právo požadovať dodatočné informácie pre každú z týchto kategórií požiadaviek.

- 16 Pokiaľ ide o konkrétnejšie o etické požiadavky, článok 4 písm. h) etického kódexu žalobkyne od 25. januára 2012 stanovuje, že všetci, ktorí s ňou spolupracujú, sa musia „zdržať účasti na akejkoľvek forme stávk alebo podpory akejkoľvek formy stávk alebo hazardných hier súvisiacich s ktoroukoľvek súťažou alebo činnosťou, ktorá spadá do pôsobnosti ISU“.
- 17 Oznámenie č. 1974 oprávňuje žalobkyňu vyhovieť žiadosti o povolenie alebo ju zamietnuť, najmä na základe požiadaviek vymedzených v uvedenom oznámení a zhrnutých v bode 15 vyššie, ako aj na základe základných cieľov žalobkyne, ako sú definované „najmä“ v článku 3 ods. 1 jej stanov. Článok 3 ods. 1 stanov žalobkyne v podstate stanovuje, že cieľmi žalobkyne sú regulácia, riadenie a podpora oboch disciplín korčuľovania na ľade.
- 18 V prípade zamietnutia žiadosti oznámenie č. 1974 stanovuje, že žiadateľ môže podať žalobu proti rozhodnutiu žalobkyne na CAS po podpísaní dohody o vyslovení súhlasu s jurisdikciou v súlade s jeho procesnými pravidlami.
- 19 Okrem toho oznámenie č. 1974 stanovuje, že každý organizátor je povinný zaplatiť žalobkyňi príspevok na solidaritu, ktorého výška sa stanovuje jednotlivo a ktorý je určený na podporu a rozvoj športov patriacich do právomoci žalobkyne na miestnej úrovni.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. Správne konanie

- 20 Dňa 23. júna 2014 predložili dvaja vedľajší účastníci konania, páni Mark Jan Hendrik Tuitert a Niels Kersholt (ďalej len „sťažovatelia“), profesionálni rýchlokorčuliari, Európskej komisii sťažnosť týkajúcu sa nezlučiteľnosti pravidiel oprávnenosti z roku 2014 s článkami 101 a 102 ZFEÚ. Sťažovatelia najmä uviedli, že tieto pravidlá im zabránili účasť na súťaži v rýchlokorčuľovaní, ktoré plánovala kórejská spoločnosť Icederby International Co. Ltd organizovať v roku 2014 v Dubaji (Spojené arabské emiráty) (ďalej len „Veľká cena Icederby v Dubaji“). Na tejto súťaži sa plánoval nový formát pretekov, ktorý mal prebiehať na špeciálnej ľadovej dráhe, na ktorej mali rýchlokorčuliari na dlhú a krátku dráhu súťažiť spoločne.
- 21 Dňa 5. októbra 2015 Komisia rozhodla začať konanie proti žalobkyňi v súlade s článkom 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81).
- 22 Dňa 8. januára 2016 žalobkyňa informovala Komisiu, že má v úmysle zmeniť pravidlá oprávnenosti. Predmetné revízie schválil kongres žalobkyne a nadobudli účinnosť 11. júna 2016.
- 23 Dňa 27. septembra 2016 Komisia zaslala žalobkyňi oznámenie o výhradách, na ktoré žalobkyňa odpovedala 16. januára 2017.
- 24 Dňa 1. februára 2017 sa uskutočnilo vypočutie v rámci správneho konania vedeného Komisiou.
- 25 Dňa 27. apríla 2017 žalobkyňa predložila rad záväzkov, aby odpovedala na obavy Komisie v oblasti hospodárskej súťaže. Komisia však usúdila, že tieto záväzky neboli dostatočné na to, aby v primeranej lehote pominuli vznesené obavy.
- 26 Dňa 6. októbra 2017 Komisia zaslala žalobkyňi list s opisom skutkového stavu. Žalobkyňa naň odpovedala 25. októbra 2017.

- 27 Dňa 30. októbra 2017 žalobkyňa predložila nový rad záväzkov, aby tak reagovala na obavy vyjadrené Komisiou, ktorá ich opäť považovala za nedostatočné na to, aby odpovedali na uvedené obavy.
- 28 Dňa 8. decembra 2017 prijala Komisia rozhodnutie C(2017) 8230 final týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT/40208 – Pravidlá oprávnenosti Medzinárodne korčuliarskej únie) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

B. Napadnuté rozhodnutie

1. Relevantný trh

- 29 Komisia dospela k záveru, že relevantným trhom v prejednávanej veci bol svetový trh v oblasti organizácie a komerčného prevádzkovania rýchlokorčuľovania (ďalej len „relevantný trh“). Vzhľadom na úlohu žalobkyne ako organizátora najdôležitejších súťaží, ako aj regulátora disciplíny sa Komisia domnievala, že pravidlá oprávnenosti obmedzujú hospodársku súťaž, aj keby mal byť trh definovaný užšie (odôvodnenie 115 napadnutého rozhodnutia).
- 30 Komisia uviedla, že žalobkyňa mohla ovplyvniť hospodársku súťaž na relevantnom trhu, pretože je riadiacim orgánom a jediným regulátorom rýchlokorčuľovania a má právomoc povoliť medzinárodné preteky v tejto disciplíne. Okrem toho je žalobkyňa zodpovedná za organizáciu najdôležitejších súťaží v rýchlokorčuľovaní. Jej podstatnú silu na trhu potvrdzuje skutočnosť, že okrem žalobkyne a jej členov nebol žiadny iný podnik schopný úspešne preniknúť na relevantný trh (odôvodnenia 116 až 134 napadnutého rozhodnutia).

2. Uplatnenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ

- 31 Komisia usúdila, že žalobkyňa je združením podnikov a že pravidlá oprávnenosti predstavujú rozhodnutie združenia podnikov v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ (odôvodnenia 147 až 152 napadnutého rozhodnutia).
- 32 V oddiele 8.3 napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k záveru, že cieľom pravidiel oprávnenosti v ich znení z roku 2014, ako aj v znení z roku 2016 bolo obmedziť hospodársku súťaž v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ. V podstate usúdila, že uvedené pravidlá obmedzujú možnosti rýchlokorčuľiarov voľne sa zúčastňovať medzinárodných súťaží organizovaných tretími osobami, a teda odopierajú prípadným organizátorom konkurenčných súťaží využívať služby športovcov, ktoré sú nevyhnutné na organizovanie týchto súťaží. K tomuto záveru dospela po tom, čo preskúmala obsah uvedených pravidiel, ich ciele, hospodársky a právny kontext, do ktorého tieto pravidlá spadali, ako aj subjektívny zámer žalobkyne vylúčiť organizátorov tretie osoby (odôvodnenia 162 až 188 napadnutého rozhodnutia).
- 33 Keďže Komisia dospela k záveru, že pravidlá oprávnenosti predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cieľa, uviedla, že nie je potrebné analyzovať následok uvedených pravidiel. V oddiele 8.4 napadnutého rozhodnutia však uviedla dôvody, ktoré jej umožnili dospieť k záveru, že tieto pravidlá mali za následok aj obmedzenie hospodárskej súťaže (odôvodnenia 189 až 205 napadnutého rozhodnutia).
- 34 V oddiele 8.5 napadnutého rozhodnutia Komisia skúmala, či by pravidlá oprávnenosti mohli byť vyňaté z pôsobnosti článku 101 ZFEÚ. V tejto súvislosti v podstate poznamenala, že tieto pravidlá neslúžili len čisto legitímnym cieľom, ale zodpovedali aj iným záujmom žalobkyne, vrátane jej ekonomickým záujmom. Okrem toho podľa Komisie pravidlá oprávnenosti sčasti nesúvisia so sledovaným legitímnym cieľom a v každom prípade nie sú primerané predmetným cieľom (odôvodnenia 220 a 225 až 266 napadnutého rozhodnutia).

3. Posúdenie rozhodcovského poriadku

- 35 V oddiele 8.7 napadnutého rozhodnutia Komisia uznala, že rozhodcovské konanie predstavuje všeobecne akceptovaný spôsob riešenia sporov a že uzavretie rozhodcovskej doložky samo osebe nepredstavuje obmedzenie hospodárskej súťaže. Usúdila však, že rozhodcovský poriadok posilňoval obmedzenia hospodárskej súťaže spôsobené pravidlami oprávnenosti (odôvodnenie 269 napadnutého rozhodnutia).
- 36 Tento záver vychádzal na jednej strane zo skutočnosti, že podľa Komisie rozhodcovský poriadok sťažoval dosiahnutie účinnej súdnej ochrany proti prípadným rozhodnutiam žalobkyne o neoprávnenosti, ktoré by neboli v súlade s článkom 101 ZFEÚ. Na druhej strane Komisia poznamenala, že športovci museli súhlasiť s rozhodcovským poriadkom a výlučnou právomocou CAS (odôvodnenia 270 až 276 napadnutého rozhodnutia).

4. Výrok

- 37 Komisia vo výroku napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že:

„Článok 1

Medzinárodná korčuliarska únia tým, že prijala a uplatnila pravidlá oprávnenosti, najmä pravidlá 102 a 103 všeobecných pravidiel ISU z roku 2014 a roku 2016 na rýchlokorčuľovanie, porušila článok 101 [ZFEÚ] a článok 53 Dohody o [EHP]. K porušeniu došlo v júni 1998 a pretrváva dodnes.

Článok 2

Medzinárodnej korčuliarskej únii sa ukladá povinnosť ukončiť porušovanie uvedené v článku 1 a oznámiť Komisii všetky opatrenia prijaté v tejto súvislosti do 90 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Medzinárodnej korčuliarskej únii sa ukladá povinnosť zdržať sa opakovania akéhokoľvek aktu alebo konania opísaného v článku 1, ako aj akéhokoľvek aktu alebo konania, ktoré by malo rovnaký cieľ alebo následok.

...

Článok 4

Ak Medzinárodná korčuliarska únia nedodrží pokyny stanovené v článku 2, Komisia jej uloží denné penále vo výške rovnajúcej sa 5 % jej priemerného denného obratu dosiahnutého v predchádzajúcom roku.“

III. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 38 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. februára 2018 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 39 Komisia 17. mája 2018 doručila do kancelárie Všeobecného súdu vyjadrenie k žalobe.
- 40 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 1. júna 2018 European Elite Athletes Association a sťažovatelia podali návrh na vstup do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Komisie.

- 41 Návrhy na vstup vedľajších účastníkov do konania boli doručené hlavným účastníkom konania, ktorí proti nim nenamietali. V súlade s článkom 144 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu však požiadali, aby niektoré dôverné skutočnosti v spise neboli oznámené vedľajším účastníkom konania a na tento účel predložili nedôvernú verziu dotknutých aktov.
- 42 Uznesením z 12. septembra 2018 predsedníčka siedmej komory vyhovel návrhom na vstup do konania ako vedľajší účastníci konania.
- 43 Keďže 25. marca 2019 došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku, bola prejednávajúca vec pridelená novej sudkyňi spravodajkyňi, ktorá je členom piatej komory, ktorej bola vec následne pridelená.
- 44 Keďže 16. októbra 2019 opätovne došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku, bola sudkyňa spravodajkyňa pridelená do štvrtej komory, ktorej bola táto vec následne pridelená.
- 45 Všeobecný súd 20. decembra 2019 rozhodol na návrh štvrtej komory podľa článku 28 rokovacieho poriadku o postúpení prejednávanej veci rozšírenej komore.
- 46 Na základe návrhu sudkyne spravodajkyne rozhodol Všeobecný súd (štvrtá rozšírená komora) začať ústnu časť konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku písomne položil účastníkom konania otázky, pričom ich vyzval, aby na ne odpovedali na pojednávaní. Okrem toho žalobkyňa na výzvu Všeobecného súdu predložila kópiu oznámenia č. 1974.
- 47 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 48 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- žalobu zamietol,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.
- 49 Vedľajší účastníci konania navrhujú, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

IV. Právny stav

- 50 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza osem žalobných dôvodov. Svojím prvým žalobným dôvodom v podstate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje kontradiktórne odôvodnenie. Svojím druhým a tretím žalobným dôvodom spochybňuje kvalifikáciu pravidiel oprávnenosti ako obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cieľa a na základe následku. Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje posúdenia Komisie v súvislosti s otázkou, či pravidlá oprávnenosti súvisia so sledovaným cieľom ochrany integrity rýchlokorčuľovania pred športovými stávkami a či sú tomuto cieľu primerané. Svojím piatym žalobným dôvodom namieta proti tomu, že Komisia zohľadnila jej rozhodnutie o odmietnutí udeliť povolenie na organizáciu Veľká cena Icederby v Dubaji, keďže toto rozhodnutie nepatrí do územnej pôsobnosti článku 101 ZFEÚ. Svojím šiestym žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje záver, podľa ktorého jej rozhodcovský poriadok posilňuje konštatované obmedzenie hospodárskej súťaže. Svojím siedmym žalobným dôvodom tvrdí, že Komisia porušila článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej

súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), keď v článku 2 výroku napadnutého rozhodnutia uložila opatrenia na nápravu, ktoré nesúvisia s konštatovaným porušením. Svojím ôsmym žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje článok 4 výroku napadnutého rozhodnutia z rovnakých dôvodov, ako sú tie uvedené na podporu siedmeho žalobného dôvodu, ako aj z dôvodu nejasných a nespresnených opatrení na nápravu.

- 51 Komisia, ktorú v konaní podporujú vedľajší účastníci konania, nesúhlasí s tvrdeniami uvádzanými žalobkyňou.

A. O prvom žalobnom dôvode založenom na kontradiktórnem odôvodnení napadnutého rozhodnutia

- 52 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné v rozsahu, v akom sa zakladá na zjavne kontradiktórnem odôvodnení.
- 53 Podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, keďže táto otázka vyplýva z vecnej zákonnosti sporného aktu (pozri rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 146 a citovanú judikatúru; rozsudky z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, body 114 a 115, a z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 44), takže Všeobecný súd nemôže v rámci preskúmania dodržania povinnosti odôvodnenia skúmať vecnú zákonnosť dôvodov uvedených Komisiou na odôvodnenie jej rozhodnutia. Z toho vyplýva, že v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatku odôvodnenia sú výhrady a tvrdenia uvádzané s cieľom spochybníť dôvodnosť napadnutého rozhodnutia neúčinné a irelevantné (pozri rozsudok z 15. júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, EU:T:2005:221, body 58 a 59 a citovanú judikatúru).
- 54 V prejednávanej veci žalobkyňa na podporu svojho prvého žalobného dôvodu uvádza viacero tvrdení, ktorými v skutočnosti spochybňuje dôvodnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa judikatúry citovanej v bode 53 vyššie musia byť tieto tvrdenia v rámci tohto žalobného dôvodu teda považované za irelevantné. Preto na účely preskúmania prvého žalobného dôvodu možno overiť len to, či si napadnuté rozhodnutie vo svojich dôvodoch odporuje, ako tvrdí žalobkyňa.
- 55 V tejto súvislosti žalobkyňa v podstate tvrdí, že dôvody napadnutého rozhodnutia si odporujú v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že pravidlá oprávnenosti obmedzujú hospodársku súťaž ako takú, pričom nekonštatovala, že systém predchádzajúceho povolenia, ktorý tieto pravidlá zahŕňajú, nesúvisel so sledovaním legitímnych cieľov. Tento rozpor dokazuje aj skutočnosť, že Komisia uviedla, že žalobkyňa môže ukončiť porušenie, pričom si zachová svoj systém predchádzajúceho povolenia.
- 56 Z judikatúry vyplýva, že odôvodnenie aktu musí byť logické, a najmä bez vnútorných rozporov, ktoré by bránili správne porozumieť dôvodom, na ktorých sa tento akt zakladá (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169, a z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 151).
- 57 V prejednávanej veci Komisia dospela k záveru, že pravidlá oprávnenosti tak, ako boli navrhnuté a uplatňované žalobkyňou na relevantnom trhu, obmedzujú hospodársku súťaž tak na základe cieľa, ako aj na základe následku v zmysle článku 101 ZFEÚ (pozri oddiely 8.3 až 8.5 napadnutého rozhodnutia).

- 58 Z oddielu 8.5 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa počas správneho konania tvrdila, že na pravidlá oprávnenosti sa nevzťahuje zákaz uvedený v článku 101 ZFEÚ najmä preto, lebo systém predchádzajúceho povolenia zahrnutý do uvedených pravidiel je nevyhnutný na zabezpečenie toho, aby všetci organizátori súťaží v rýchlokorčuľovaní konali v súlade so štandardmi a cieľmi žalobkyne.
- 59 V odôvodnení 254 napadnutého rozhodnutia Komisia pritom konštatovala, že na účely prejednávanej veci nebolo potrebné zaujať stanovisko k otázke, či systém predchádzajúceho povolenia súvisí so sledovaním legitímnych cieľov. Uviedla však viacero dôvodov na podporu svojho záveru, že systém predchádzajúceho povolenia zavedený žalobkyňou, nebol primeraný cieľom, ktoré žalobkyňa sledovala, a preto sa na ňá vzťahuje zákaz uvedený v článku 101 ZFEÚ (pozri odôvodnenia 254 až 258 napadnutého rozhodnutia).
- 60 Na základe toho Komisia uplatnila judikatúru, podľa ktorej sa na každé rozhodnutie združenia podnikov, ktoré obmedzuje slobodu činnosti strán alebo jednej z nich, nevyhnutne nevzťahuje zákaz stanovený v článku 101 ods. 1 ZFEÚ. V súlade s touto judikatúrou sa na obmedzenia vyplývajúce z rozhodnutia združenia podnikov nevzťahuje zákaz stanovený v článku 101 ZFEÚ, ak spĺňajú dve kumulatívne podmienky. Po prvé obmedzenie musí súvisieť so sledovaním legitímnych cieľov a po druhé musí byť primerané týmto cieľom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 42).
- 61 V prejednávanej veci, ako bolo uvedené v bode 59 vyššie, Komisia uviedla viacero dôvodov, ktoré ju viedli k záveru, že systém predchádzajúceho povolenia nespĺňa druhé kritérium judikatúry citovanej v bode 60 vyššie, a to kritérium proporcionality. Keďže kritériá tejto judikatúry sú kumulatívne, Komisia nebola povinná zaujať v napadnutom rozhodnutí stanovisko k súvislosti dotknutého systému so sledovaním legitímnych cieľov, a preto jej rozhodnutie nie je kontradiktórne.
- 62 Je nesporné, že Komisia v odôvodnení 339 napadnutého rozhodnutia pripustila, že žalobkyňa by mohla ukončiť konštatované porušenie, pričom si zachová systém predchádzajúceho povolenia. Toto konštatovanie však nie je v rozpore so záverom, podľa ktorého pravidlá oprávnenosti obmedzujú hospodársku súťaž, keďže prípadný súhlas Komisie s takýmto systémom jasne podlieha podmienke, aby v ňom boli na účely ukončenia porušenia vykonané „podstatné zmeny“, teda také, ktoré by mali za cieľ neutralizovať neprimeranosť uvedeného systému. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia neschválila zachovanie systému predchádzajúceho povolenia žalobkyne tak, ako bol navrhnutý, a v tejto súvislosti už vôbec nebolo jej rozhodnutie kontradiktórne.
- 63 V dôsledku toho je potrebné prvý žalobný dôvod zamietnuť.

B. O druhom, treťom a štvrtom žalobnom dôvode, ktoré sa zakladajú na tvrdení, že pravidlá oprávnenosti žalobkyne neobmedzujú hospodársku súťaž na základe cieľa a na základe následku a nepatria do pôsobnosti článku 101 ZFEÚ

- 64 Svojím druhým, tretím a štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje jednak posúdenia Komisie, pokiaľ ide o existenciu obmedzenia hospodárskej súťaže, a jednak jej záver, podľa ktorého sa na pravidlá oprávnenosti vzťahuje zákaz stanovený v článku 101 ZFEÚ. Všeobecný súd sa domnieva, že tieto žalobné dôvody je potrebné preskúmať spoločne.
- 65 Na to, aby sa na rozhodnutie združenia podnikov vzťahoval zákaz stanovený v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, musí mať „za cieľ alebo následok“ vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora od vyhlásenia rozsudku z 30. júna 1966, LTM (56/65, EU:C:1966:38), vedie alternatívna povaha tejto podmienky, v ktorej sa nachádza spojka „alebo“, v prvom rade k potrebe posúdiť samotný cieľ rozhodnutia združenia podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. novembra 2015, Maxima Latvija, C-345/14, EU:C:2015:784, bod 16, a z 20. januára 2016, Toshiba Corporation/Komisia, C-373/14 P, EU:C:2016:26, bod 24).

- 66 Pojem obmedzenie na základe cieľa možno uplatniť len na niektoré druhy koordinácie medzi podnikmi, keďže vykazujú, ako vyplýva z ich samotnej povahy, dostatočný stupeň škodlivosti pre riadne fungovanie hospodárskej súťaže na to, aby sa dalo konštatovať, že preskúmanie ich následku nie je nevyhnutné (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. júna 1966, LTM, 56/65, EU:C:1966:38, bod 359; z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, body 49, 50 a 58 a citovanú judikatúru, a zo 16. júla 2015, ING Pensii, C-172/14, EU:C:2015:484, bod 31).
- 67 Podľa judikatúry Súdneho dvora na účely posúdenia, či má rozhodnutie združenia podnikov dostatočný stupeň škodlivosti na to, aby sa považovalo za obmedzenie hospodárskej súťaže „na základe cieľa“ v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ, je potrebné sa sústrediť na obsah jeho ustanovení, na ciele, ktoré má dosiahnuť, ako aj na hospodársky a právny kontext, do ktorého patrí (pozri rozsudok zo 16. júla 2015, ING Pensii, C-172/14, EU:C:2015:484, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 68 V prejednávanej veci treba preto preskúmať pravidlá oprávnenosti z hľadiska uvádzaných cieľov a ich špecifického kontextu tvoreného najmä povolovacou právomocou, ktorou disponujú športové zväzy, aby sa overilo, či Komisia správne kvalifikovala pravidlá oprávnenosti žalobkyne ako obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cieľa.

1. O povinnostiach uložených športovému zväzu, ktorý disponuje povolovacou právomocou

- 69 Žalobkyňa tvrdí, že judikatúra vyplývajúca z rozsudku z 1. júla 2008, MOTOE (C-49/07, EU:C:2008:376, body 51 a 52), citovaná v poznámke pod čiarou 267 napadnutého rozhodnutia, nie je uplatniteľná v prejednávanej veci, keďže táto judikatúra sa týka uplatnenia článkov 102 a 106 ZFEÚ, a nie uplatnenia článku 101 ZFEÚ, ako je to v prejednávanej veci.
- 70 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa tejto judikatúry, ak právna úprava priznáva právnickej osobe, ktorá sama organizuje a na komerčné účely prevádzkuje súťaž, právomoc určovať osoby oprávnené organizovať uvedené súťaže, ako aj stanoviť podmienky, za ktorých sa tieto súťaže organizujú, priznáva tomuto subjektu zjavnú výhodu voči jeho konkurentom. Takéto právo môže teda podnik, ktorý ním disponuje, viesť k tomu, že zabráni prístupu iných subjektov na dotknutý trh. Výkon tejto regulačnej funkcie by mal preto podliehať obmedzeniam, povinnostiam alebo kontrole s cieľom zabrániť tomu, aby dotknutá právnická osoba mohla narušiť hospodársku súťaž zvýhodňovaním súťaží, ktoré organizuje, alebo súťaží, na ktorých organizácii sa podieľa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, body 51 a 52).
- 71 Treba pritom konštatovať, že z rozsudku z 28. februára 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (C-1/12, EU:C:2013:127, body 88 a 92), vyplýva, že Súdny dvor analogicky uplatnil túto judikatúru vo veci týkajúcej sa uplatnenia článku 101 ZFEÚ na pravidlá prijaté združením podnikov, ktoré bolo zároveň hospodárskym subjektom a zároveň regulátorom relevantného trhu, ako v prejednávanej veci. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je judikatúra citovaná v bode 70 vyššie uplatniteľná len vo veci týkajúcej sa uplatnenia článkov 102 a 106 ZFEÚ, treba preto zamietnuť.
- 72 Okrem toho podľa žalobkyne rozsudok z 28. februára 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (C-1/12, EU:C:2013:127, body 88 a 92), neodôvodňuje uplatnenie judikatúry citovanej v bode 70 v danej veci, lebo Súdny dvor v tomto rozsudku uplatnil túto judikatúru v rámci analýzy obmedzenia na základe následku, a nie obmedzenia na základe cieľa ako v prejednávanej veci. Z judikatúry však vyplýva, že dohoda môže obmedziť hospodársku súťaž na základe cieľa v osobitnom kontexte, zatiaľ čo v iných kontextoch by bola potrebná analýza následku dohody [pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 84]. Z toho vyplýva, že skutočnosť, že Súdny dvor kvalifikoval poriadok Komory účtovných znalcov ako obmedzenie na základe následku, nebráni tomu, aby judikatúra citovaná v bode 70 vyššie mohla byť uplatnená v rámci analýzy obmedzenia hospodárskej súťaže na základe cieľa.

- 73 V prejednávanej veci, ako vyplýva z bodu 4 vyššie, má žalobkyňa právomoc vydávať pravidlá v disciplínach, ktoré patria do jej právomoci. Hoci je pravda, že táto regulačná funkcia jej nebola zverená orgánom verejnej moci, ako vo veciach, v ktorých boli vyhlásené rozsudky citované v bodoch 70 a 71 vyššie, nič to nemení na tom, že ako výlučný medzinárodný športový zväz uznaný MOV vykonáva v prípade dotknutých disciplín regulačnú činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. januára 2005, Piau/Komisia, T-193/02, EU:T:2005:22, bod 78).
- 74 Okrem toho z odôvodnení 38 až 41 napadnutého rozhodnutia, ktoré navyše žalobkyňa nespochybnila, vyplýva, že rýchlokorčuľovanie predstavuje pre väčšinu profesionálnych korčuliarov veľmi obmedzené možnosti príjmov. Ako Komisia navyše konštatovala v odôvodnení 172 napadnutého rozhodnutia, proti čomu žalobkyňa stále nenamietala, žalobkyňa organizuje alebo kontroluje organizáciu najdôležitejších súťaží v rýchlokorčuľovaní, na ktorých sa musia zúčastniť korčuliari, ktorí vykonávajú túto disciplínu, aby si zarobili na živobytie. Treba však pripomenúť, že pravidlá oprávnenosti prijaté v rámci výkonu regulačnej funkcie žalobkyne stanovujú sankcie neoprávnenosti v prípade účasti korčuliarov na nepovolenej súťaži. Keďže korčuliari si nemôžu dovoliť, aby boli zbavení možnosti zúčastniť sa dôležitejších súťaží organizovaných žalobkyňou, vyplýva z toho, že organizátori tretie osoby, ktorí majú v úmysle organizovať súťaž v rýchlokorčuľovaní, musia vopred získať povolenie žalobkyne, ak chcú, aby sa na nich zúčastnili korčuliari.
- 75 Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa organizuje súťaže a má tiež právomoc povoľovať súťaže organizované tretími osobami, treba konštatovať, že táto situácia môže viesť ku konfliktu záujmov. Za týchto podmienok z judikatúry citovanej v bodoch 70 a 71 vyššie vyplýva, že žalobkyňa je povinná pri skúmaní žiadostí o povolenie dbať na to, aby tieto tretie osoby neboli neoprávnené zbavené prístupu na trh do takej miery, že by bola narušená hospodárska súťaž na tomto trhu.
- 76 V dôsledku toho treba preskúmať tvrdenia žalobkyne, ktorými spochybňuje posúdenie Komisie týkajúce sa rozsahu a cieľov pravidiel oprávnenosti, pričom treba zohľadniť, že žalobkyňa je pri výkone svojej regulačnej funkcie povinná splniť si povinnosti, ktoré vyplývajú z judikatúry citovanej v bodoch 70 a 71 vyššie.

2. O obsahu a cieľoch pravidiel oprávnenosti

- 77 Podľa ustálenej judikatúry nemožno zlučiteľnosť právnej úpravy s pravidlami práva Európskej únie v oblasti hospodárskej súťaže posudzovať abstraktne. Na akúkoľvek dohodu medzi podnikmi alebo akékoľvek rozhodnutie združenia podnikov, ktoré obmedzuje slobodný výkon činnosti strán alebo jednej z nich, sa nevyhnutne nevzťahuje zákaz stanovený článkom 101 ods. 1 ZFEÚ. S cieľom uplatniť toto ustanovenie na konkrétny prípad je totiž potrebné zohľadniť celkový kontext, v ktorom bolo dotknuté rozhodnutie združenia podnikov prijaté alebo v ktorom vyvoláva svoje následky a konkrétnejšie vyvíja svoje ciele. Následne treba preskúmať, či obmedzenia, ktoré z neho vyplývajú, súvisia so sledovaním legitímnych cieľov a sú primerané týmto cieľom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. februára 2002, Wouters a i., C-309/99, EU:C:2002:98, bod 97, a z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 42).
- 78 Pokiaľ ide o ciele, ktoré možno sledovať, treba pripomenúť, že článok 165 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ stanovuje, že Únia prispieva k podpore európskych záležitostí týkajúcich sa športu, pričom zohľadňuje jeho osobitnú povahu, jeho štruktúry založené na dobrovoľnosti, ako aj jeho spoločenskú a vzdelávaciu úlohu. Podľa odseku 2 toho istého článku sa činnosť Únie v tejto oblasti zameriava na rozvoj európskeho rozmeru v športe podporovaním spravodlivosti a otvorenosti pri športových súťažiach a spolupráce medzi subjektmi zodpovednými za šport, ako aj ochranou fyzickej a morálnej integrity športovcov, najmä mladých športovcov.

- 79 V rámci analýzy prípadných odôvodnení obmedzení v oblasti športu je preto potrebné zohľadniť špecifické vlastnosti športu vo všeobecnosti, ako aj jeho spoločenskú a výchovnú úlohu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 16. marca 2010, *Olympique Lyonnais*, C-325/08, EU:C:2010:143, bod 40).
- 80 V prejednávanej veci žalobkyňa spochybňuje posúdenia Komisie týkajúce sa obsahu a cieľov pravidiel oprávnenosti. Konkrétne tvrdí, že pravidlá oprávnenosti sledovali legitímny cieľ chrániť integritu rýchlokorčuľovania pred rizikom spojeným so stávkami.

a) O obsahu pravidiel oprávnenosti

- 81 Žalobkyňa spochybňuje preskúmanie obsahu pravidiel oprávnenosti a oznámenia č. 1974. V prvom rade tvrdí, že uvedené pravidlá by mohli obmedziť hospodársku súťaž na základe cieľa len vtedy, ak by korčuliarom úplne zakazovali zúčastňovať sa súťaží organizovaných tretími osobami, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.
- 82 Toto tvrdenie treba hneď na úvod zamietnuť, pretože by to znamenalo pripustiť, že kvalifikácia konania ako obmedzenia na základe cieľa spočíva v odstránení akejkoľvek hospodárskej súťaže na relevantnom trhu. Treba však konštatovať, že kvalifikácia obmedzenia hospodárskej súťaže na základe cieľa nie je vyhradená rozhodnutiam združení podnikov, ktoré vylučujú akúkoľvek hospodársku súťaž. Z judikatúry totiž vyplýva, že táto kvalifikácia je uplatniteľná na akékoľvek rozhodnutie združení podnikov, ktoré samo osebe vykazuje dostatočný stupeň škodlivosti pre riadne fungovanie hospodárskej súťaže vzhľadom na svoj obsah, sledované ciele a kontext, do ktorého patrí (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. septembra 2014, *CB/Komisia*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 53, a z 19. marca 2015, *Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 117).
- 83 Žalobkyňa v druhom rade tvrdí, že ani jedna zo skutočností zohľadnených Komisiou nedovoľuje dospieť k záveru, že cieľom pravidiel oprávnenosti je obmedziť hospodársku súťaž. Zastáva názor, že Komisia pri kvalifikácii pravidiel oprávnenosti ako obmedzenia hospodárskej súťaže na základe cieľa zohľadnila štyri skutočnosti, a to neexistenciu priamej súvislosti s legitímnymi cieľmi, prísnosť sankcií, odkaz na ochranu ekonomických záujmov žalobkyne a neexistenciu súvislosti so súťažou alebo sériou súťaží organizovaných žalobkyňou.

1) O neexistencii priamej súvislosti s legitímnymi cieľmi

- 84 Žalobkyňa tvrdí, že konštatovanie, podľa ktorého pravidlá oprávnenosti nemajú priamu súvislosť s legitímnymi cieľmi, je nedôvodné.
- 85 Treba pritom po prvé konštatovať, že pravidlá oprávnenosti výslovne nevyjadrujú legitímne ciele, ktoré sledujú. Je pravda, ako uvádza žalobkyňa, že pravidlo 102 od roku 1998 odkazuje na „zásady a politiky, ako sú uvedené v [jej] stanovách a [jej] nariadeniach“ a v nadväznosti na jeho zmenu v roku 2016 stanovuje, že „podmienka oprávnenosti sa navrhuje na zabezpečenie primeranej ochrany etických hodnôt ISU“. Zatiaľ čo „etické hodnoty“ môžu vyplývať z etického kódexu žalobkyne, „zásady a politiky“ neboli výslovne definované ani taxatívne vymedzené v stanovách a nariadeniach žalobkyne. Tieto nejasné výrazy samy osebe preto nedovoľujú presne identifikovať legitímne ciele, ktoré by uvedené pravidlá sledovali.
- 86 Po druhé treba pripomenúť, že od roku 1998 až do uverejnenia oznámenia č. 1974, a to 20. októbra 2015, pravidlá oprávnenosti nestanovovali nijaké povolovalie kritérium pre súťaže, ktoré tretie osoby mohli mať v úmysle organizovať ako otvorené medzinárodné súťaže. Z toho vyplýva, že

pred uverejnením tohto oznámenia právny rámec žalobkyne nemal obsah, pokiaľ ide o kritériá povolenia súťaží, takže žalobkyňa mala úplnú diskrečnú právomoc odmietnuť povoliť súťaže, ktoré tretie osoby chceli organizovať.

- 87 Táto diskrečná právomoc nebola podstatne zmenená uverejnením oznámenia č. 1974, ktoré doplnilo obsah pravidiel oprávnenosti. Hoci uvedené oznámenie taxatívne uvádza určitý počet všeobecných, finančných, technických, športových a etických požiadaviek, nič to totiž nemení na skutočnosti, že tieto požiadavky nie sú vyčerpávajúce, lebo toto oznámenie okrem iného stanovuje, že žalobkyňa vyhovie žiadosti o povolenie alebo ju zamietne, pričom zohľadní „najmä“ požiadavky, ktoré stanovuje, čo ju oprávňuje na to, aby vyhovedla žiadosti o povolenie alebo ju zamietla z iných dôvodov, než sú tie, ktoré sú výslovne stanovené ako požiadavky zavedené uvedeným oznámením. Ako bolo navyše uvedené v bode 15 vyššie, z obsahu oznámenia č. 1974 vyplýva, že žalobkyňa si vyhradzuje právo požadovať od organizátorov dodatočné informácie spojené s rôznymi už vyššie uvedenými požiadavkami.
- 88 Treba preto konštatovať, že všetky požiadavky oznámenia č. 1974 nie sú jasne definovanými, transparentnými, nediskriminačnými a kontrolovateľnými kritériami povolenia a nemôžu organizátorom súťaží zaručiť účinný prístup na relevantný trh (pozri v tomto zmysle rozsudok a analogicky z 28. februára 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, C-1/12, EU:C:2013:127, bod 99).
- 89 Z týchto úvah vyplýva, že od roku 1998, a dokonca aj po prijatí oznámenia č. 1974 mala žalobkyňa širokú mieru voľnej úvahy odmietnuť povolenia súťaží ponúkaných tretími osobami, a to aj z dôvodov, ktoré neboli výslovne stanovené, čo mohlo viesť k prijatiu zamietavých rozhodnutí z nezákonných dôvodov. Za týchto okolností Komisia v odôvodneniach 163 a 185 napadnutého rozhodnutia z právneho hľadiska správne konštatovala, že pravidlá oprávnenosti svojím obsahom priamo nesúvisia s legitímnymi cieľmi, ktoré žalobkyňa uviedla počas správneho konania.

2) O prísnosti sankcií

- 90 Žalobkyňa tvrdí, že prísnosť sankcií nie je relevantným prvkom na účely určenia, či obsah jej systému predchádzajúceho povolenia mal za cieľ obmedziť hospodársku súťaž.
- 91 Súdny dvor už rozhodol, že represívna povaha právnej úpravy a význam sankcií uplatniteľných v prípade porušenia môžu mať negatívne účinky na hospodársku súťaž, pretože ak nie sú sankcie obmedzené na to, čo je nevyhnutné na zabezpečenie riadneho priebehu športových súťaží, a v prípade, že by sa napokon ukázali ako neopodstatnené, mohli by viesť k neodôvodnenému vylúčeniu športovca zo súťaží, a teda k narušeniu podmienok výkonu predmetnej športovej činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 47).
- 92 V prejednávanej veci podľa pravidiel oprávnenosti hrozia sankcie korčuliarom, ktorí sa zúčastnia súťaží nepovolených žalobkyňou. Ako vyplýva z bodu 7 vyššie, pravidlá oprávnenosti do ich zmeny v roku 2016 stanovovali jedinou a mimoriadne prísnu sankciu doživotného vylúčenia, ktorá sa uplatňovala vo všetkých prípadoch nezávisle od toho, či išlo o prvé porušenie, alebo opakované porušovanie. Išlo teda o prísnu sankciu. Z toho vyplýva, že obmedzenia, ktoré vyplývali z pravidiel oprávnenosti z roku 2014, boli zjavne neprimerané z hľadiska cieľa spočívajúceho v ochrane integrity korčuľovania.
- 93 Je pravda, ako vyplýva z bodu 10 vyššie, že v roku 2016 bol systém sankcií zmiernený v tom zmysle, že pre všetky porušenia už nestanovuje jedinou sankciu doživotného vylúčenia. Treba však poukázať na skutočnosť, ktorú žalobkyňa navyše nespochybnila, že kariéra korčuliara trvá v priemere osem rokov. Preto je potrebné konštatovať, že sankcie stanovené v pravidlách oprávnenosti z roku 2016, a to aj sankcie na dobu určitú stanovenú na 5 a 10 rokov, majú naďalej neprimeranú povahu, keďže sa uplatňujú najmä v prípade účasti na nepovolených súťažiach organizovaných tretími osobami.

- 94 Okrem toho pravidiel oprávnenosti z roku 2016 presne neurčujú podmienky, ktoré by umožňovali stanoviť hranice medzi jednotlivými kategóriami porušení. Predovšetkým jasne nerozlišujú medzi porušeniami kvalifikovanými ako „veľmi závažné“ a porušeniami, ktoré tak nie sú kvalifikované. Z toho vyplýva, že systém sankcií je málo predvídateľný a predstavuje tak nebezpečenstvo svojvoľného uplatňovania, čo dáva uvedeným sankciám neprimeranú odstrašujúcu povahu.
- 95 Za týchto podmienok na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, prísnosť sankcií stanovených pravidlami oprávnenosti predstavuje osobitne relevantnú skutočnosť pri analýze ich obsahu. Táto prísnosť totiž môže odradiť športovcov od účasti na súťažiach, ktoré žalobkyňa nepovolila, a to aj v prípade neexistencie legitímnych dôvodov, ktoré by mohli odôvodniť takéto odmietnutie, a v dôsledku toho môže zabrániť v prístupe na trh prípadným konkurentom, ktorým je odopretá účasť športovcov, ktorých účasť je potrebná na organizovanie ich športových súťaží.

3) O neexistencii súvislosti medzi pravidlami oprávnenosti a súťažou alebo sériou súťaží žalobkyne

- 96 Žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že pravidlá oprávnenosti nesúvisia so súťažou alebo sériou ňou organizovaných súťaží, nemôže byť relevantná v rámci analýzy obmedzenia na základe cieľa.
- 97 Zo znenia odôvodnenia 166 napadnutého rozhodnutia v spojení s jeho odôvodnením 243 však vyplýva, že Komisia kritizuje skutočnosť, že pravidlá oprávnenosti nepodmieňujú uloženie sankcie tým, že nepovolená súťaž, na ktorej sa dotknutí športovci zúčastnili, sa prekrýva so súťažou žalobkyne. Táto úvaha nie je v skutočnosti ničím iným než príkladom neexistencie priamej súvislosti s legitímnymi cieľmi uvádzanými žalobkyňou počas správneho konania a odhaľuje široký, či dokonca značný rozsah pravidiel oprávnenosti. Uvedené pravidlá totiž žalobkyňu umožňujú uložiť športovcom sankcie z dôvodu neoprávnenosti v prípade účasti na nepovolených súťažiach, aj keď kalendárny rozpis žalobkyne v tom čase nepredpokladá nijakú súťaž, a aj vtedy, ak sa dotknutí športovci nemôžu z akéhokoľvek dôvodu zúčastniť na súťažiach organizovaných žalobkyňou. Preto je potrebné zamietnuť výhradu žalobkyne, podľa ktorej konštatovanie vykonané v odôvodneniach 166 a 243 nie je relevantné.
- 98 Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa odkazu na ochranu ekonomických záujmov žalobkyne, tieto tvrdenia boli preskúmané v bodoch 106 až 111 nižšie v rámci analýzy cieľov pravidiel oprávnenosti.

b) O cieľoch sledovaných pravidlami oprávnenosti

- 99 Výhrady vznesené žalobkyňou, pokiaľ ide o preskúmanie cieľov pravidiel oprávnenosti Komisiou, možno rozdeliť na dve časti. Žalobkyňa po prvé svojím štvrtým žalobným dôvodom spochybňuje záver, podľa ktorého pravidlá oprávnenosti nie sú odôvodnené legitímnym cieľom spočívajúcim v ochrane integrity rýchlokorčuľovania pred rizikami spojenými so stávkami. Po druhé žalobkyňa v rámci svojho druhého žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia tým, že sa opiera o odkaz na ochranu ekonomických záujmov uvedený v pravidlách oprávnenosti z roku 2014, aby podložila záver, podľa ktorého je cieľom týchto pravidiel vylúčiť konkurenčných organizátorov podujatí, vykonala povrchnú analýzu sledovaných cieľov.

1) O prvej časti založenej na ciele spočívajúcom v ochrane integrity rýchlokorčuľovania pred rizikami spojenými so stávkami

- 100 Treba uviesť, že počas správneho konania žalobkyňa tvrdila, že pravidlá oprávnenosti sledovali viacero cieľov vykazujúcich špecifické vlastnosti športu. V rámci tohto konania žalobkyňa, hoci sa odvolávala na viacero legitímnych cieľov, pritom uviedla podrobné tvrdenia len na podporu legitímneho cieľa týkajúceho sa ochrany integrity korčuľovania pred stávkami.

- 101 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už pripustil, že ochrana integrity športu predstavuje legitímny cieľ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 43). Sledovanie legitímnych cieľov však samo osebe nemôže postačovať na to, aby bránilo kvalifikácii ako obmedzenia hospodárskej súťaže na základe cieľa, ak sú prostriedky použité na ich dosiahnutie v rozpore s ustanoveniami článku 101 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 64 a citovanú judikatúru, a z 20. novembra 2008, Beef Industry Development Society a Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, bod 21). Osobitne treba preskúmať, či dotknuté obmedzenia súvisia so sledovaním uvedených cieľov a sú týmto cieľom primerané (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. februára 2002, Wouters a i./Komisia, C-309/99 P, EU:C:2002:98, bod 97, a z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 42).
- 102 V prejednávanej veci sa možno domnievať, že žalobkyňa bola oprávnená stanoviť pravidlá s cieľom zabrániť tomu, aby športové stávky mohli viesť k riziku spočívajúcemu v manipulácii súťaží a športovcov, v súlade okrem iného s odporúčaniami MOV z 24. júna 2010 s názvom „Športové stávky: Zložitá úloha“ a Dohovorom o manipulácii so športovými súťažami, ktorý bol prijatý Radou Európy v roku 2014.
- 103 Aj za predpokladu, že by obmedzenia vyplývajúce zo systému predchádzajúceho povolenia zavedeného v prejednávanej veci súviseli so sledovaním tohto legitímneho cieľa spočívajúceho v ochrane integrity rýchlokorčuľovania pred rizikami spojenými so stávkami, nič to nemení na tom, že dôvody uvedené v bodoch 92 až 95 vyššie, idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto cieľa v zmysle judikatúry citovanej v bode 77 vyššie.
- 104 Treba preto zamietnuť argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej obmedzenia vyplývajúce z pravidiel oprávnenosti sú odôvodnené cieľom ochrany integrity rýchlokorčuľovania pred rizikami spojenými so stávkami.
- 2) O druhej časti kritizujúcej skutočnosť, že Komisia sa opierala o cieľ spočívajúci v ochrane ekonomických záujmov žalobkyne*
- 105 Žalobkyňa v prvom rade kritizuje skutočnosť, že Komisia použila odkaz na ochranu jej ekonomických záujmov uvedený v pravidlách oprávnenosti z roku 2014, aby podložila záver, podľa ktorého cieľom týchto pravidiel bolo chrániť jej ekonomické záujmy. Žalobkyňa najmä tvrdí, že Komisia sa nesprávne opierala o odkaz na ekonomické záujmy uvedené vo verzii pravidiel oprávnenosti z roku 2014, aby dospela k záveru, že cieľom týchto pravidiel bolo vylúčiť každého organizátora konkurenčných súťaží, ktoré by mohli prípadne ovplyvniť jej ekonomické záujmy, zatiaľ čo z okolností, za ktorých boli tieto pravidlá vypracované, vyplýva, že ich cieľom bolo zabezpečiť súlad všetkých súťaží patriacich do právomoci žalobkyne so spoločnými štandardmi.
- 106 Ako konštatovala Komisia v odôvodneniach 164 a 165 napadnutého rozhodnutia, pravidlo 102 ods. 1 písm. a) bod ii) od roku 2002 až do svojej zmeny v roku 2016 stanovovalo, že podmienka oprávnenosti bola stanovená na „primeranú ochranu ekonomických a iných záujmov ISU“. Okrem toho zo spisu vyplýva, že tento výraz bol zavedený v roku 2002 na účely „objasnenia dôvodov pravidla oprávnenosti“. Z toho vyplýva, že cieľ týkajúci sa ochrany ekonomických záujmov existoval pred zmenou zavedenou roku 2002, pretože tento cieľ bol až touto zmenou vysvetlený. Komisia bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, mohla preto dospieť k záveru o existencii tohto cieľa od začiatku obdobia porušenia v roku 1998 a až do roku 2016.
- 107 Komisia v odôvodnení 187 napadnutého rozhodnutia však nesprávne konštatovala, že napriek odstráneniu odkazu na ekonomické záujmy vo verzii pravidiel oprávnenosti z roku 2016 z obsahu uvedenej verzie vyplýva, že tieto pravidlá sa naďalej týkajú ochrany ekonomických záujmov žalobkyne. Samotná skutočnosť, že pravidlo 102 ods. 1 písm. a) bod ii) v znení z roku 2016 spája výraz „iné

legitímne záujmy žalobkyne“ s použitím príjmov žalobkyne, totiž nedovoľuje dospieť k záveru, že pravidlá oprávnenosti od roku 2016 skutočne a predovšetkým sledujú ochranu ekonomických záujmov žalobkyne. Toto nesprávne posúdenie Komisie však nemôže spochybniť analýzu legitímnych cieľov v napadnutom rozhodnutí.

- 108 V tejto súvislosti treba uviesť, že je oprávnené domnievať sa, ako tvrdí žalobkyňa (pozri bod 105 vyššie), že vzhľadom na osobitnú povahu športu je potrebné zabezpečiť, aby boli športové súťaže v súlade so spoločnými štandardmi, ktoré majú zaručiť spravodlivosť priebehu súťaží a ochranu fyzickej a morálnej integrity športovcov. Žalobkyňa sa okrem iného mohla dôvodne domnievať, že systém predchádzajúceho povolenia, ktorého cieľom bolo dbať o to, aby každý konal v súlade s týmito štandardmi, je mechanizmom vhodným na zabezpečenie dosiahnutia takéhoto cieľa.
- 109 Okrem toho aj za predpokladu, že by sa preukázalo, že pravidlá oprávnenosti z roku 2016 sledujú tiež cieľ ochrany ekonomických záujmov žalobkyne, treba konštatovať, že skutočnosť, že cieľom zväzu je ochrana jeho ekonomických záujmov, nie je sama osebe protisúťažná. Ako totiž Komisia pripustila na pojednávaní, sledovanie ekonomických cieľov je vlastné každému podniku, vrátane športového zväzu, keď vykonáva hospodársku činnosť.
- 110 Ako však Komisia správne uviedla v odôvodneniach 255 až 258 napadnutého rozhodnutia, systém predchádzajúceho povolenia, ako ho v prejednávanej veci vypracovala žalobkyňa, ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa spočívajúceho v tom, že sa má zabezpečiť, aby športové súťaže boli v súlade so spoločnými štandardmi. Po prvé oznámenie č. 1974 ukladá organizátorom tretím osobám určité povinnosti sprístupniť informácie finančnej povahy, ktoré idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa. V tejto súvislosti treba uviesť, že hoci zverejnenie predbežného rozpočtu by mohlo byť odôvodnené nevyhnutnosťou uistiť sa, že organizátor tretia osoba je schopný zorganizovať súťaž, žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že zverejnenie obchodného plánu ako celku by bolo nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto cieľa. Po druhé žalobkyňa nepredložila nijaké odôvodnenie, ktoré by vysvetľovalo, prečo systém predchádzajúceho povolenia tak, ako bol stanovený v oznámení č. 1974, stanovuje dlhšiu a prísnejšiu lehotu na podanie žiadosti o povolenie, pokiaľ ide o súťaž organizovanú tretou osobou (pozri bod 14 vyššie). Po tretie požiadavky stanovené v oznámení č. 1974 nie sú vyčerpávajúce a žalobkyni ponechávajú širokú mieru voľnej úvahy na vyhovie žiadosti o otvorenú medzinárodnú súťaž alebo na jej zamietnutie. Po štvrté oznámenie č. 1974 nestanovuje presné lehoty na vybavenie žiadosti o povolenie, čo by tiež mohlo viesť k svojvoľnému posudzovaniu žiadostí o povolenie.
- 111 Z toho vyplýva, že aj keď sa Komisia nesprávne opierala o cieľ ochrany ekonomických záujmov žalobkyne, pokiaľ ide o pravidlá oprávnenosti z roku 2016, z právneho hľadiska správne konštatovala neprimeranosť systému predchádzajúceho povolenia, najmä vzhľadom na údajný iný cieľ sledovaný pravidlami oprávnenosti, ktorým je súlad všetkých súťaží so spoločnými štandardmi.
- 112 V druhom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že usúdila, že žalobkyňa môže použiť svoje príjmy na podporu súťaží organizovaných jej členmi, hoci svoje finančné prostriedky nepoužila v prípade tretích osôb, a následne dospela k záveru, že pravidlá oprávnenosti z roku 2016 majú naďalej za cieľ chrániť ekonomické záujmy žalobkyne. Podľa žalobkyne z toho vyplýva, že Komisia od nej vyžaduje, aby financovala súťaže organizované tretími osobami.
- 113 V odôvodneniach 187 a 220 napadnutého rozhodnutia sa však Komisia obmedzila na konštatovanie, že žalobkyňa nemôže používať prostriedky pochádzajúce z príspevku na solidaritu, ktorý platia aj tretie osoby, na financovanie svojich vlastných súťaží, ako aj súťaží svojich členov, pokiaľ túto istú výhodu neposkytuje organizátorom tretím osobám.
- 114 Je nesporné, ako to uvádza žalobkyňa, že športový zväz, ktorý má obmedzené príjmy, sa môže platne dovoľávať práva využívať príspevok na solidaritu na financovanie súťaží, ktoré si podľa žalobkyne zaslúžia takéto financovanie, a iným osobám ho odoprieť. Žalobkyňa je však vzhľadom na svoju

funkciu ako organizátora súťaží a nositeľa právomoci povoľovať súťaže organizované tretími osobami povinná zabezpečiť nenarušenú hospodársku súťaž medzi hospodárskymi subjektmi v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 72 a 73 vyššie. Z toho vyplýva, ako správne konštatovala Komisia, že žalobkyňa nemôže podmieniť povolenie súťaží organizovaných tretími osobami zaplatením príspevku na solidaritu, ktorý by sa použil výlučne na financovanie jej súťaží a súťaží jej členov. Tvrdenie, podľa ktorého Komisia od žalobkyne údajne vyžadovala, aby financovala súťaže organizované tretími osobami, sa preto musí zamietnuť, keďže žalobkyňa nijako inak nespochybnila odôvodnenia 187 a 220 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o príspevok na solidaritu.

3. O ostatných skutočnostiach kontextu, do ktorého patria pravidlá oprávnenosti

- 115 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nevykonala serióznú analýzu relevantného trhu z hľadiska jeho kontextu. Konkrétne sa domnieva, že Komisia nesprávne odmietla zohľadniť súťaže v krasokorčuľovaní, ktoré schválila.
- 116 Treba však konštatovať, že súťaže v krasokorčuľovaní nie sú súčasťou relevantného trhu, ako ho definovala Komisia, teda svetového trhu v oblasti organizácie a komerčného prevádzkovania rýchlokorčuľovania a že žalobkyňa túto definíciu nespochybňuje.
- 117 Je nesporné, že Súdny dvor rozhodol, že v rámci analýzy obmedzenia na základe cieľa je potrebné zohľadniť každú relevantnú okolnosť, najmä povahu predmetných služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry trhov týkajúcu sa hospodárskeho a právneho kontextu, do ktorého uvedená koordinácia patrí, pričom nie je dôležité, či sa na túto skutočnosť vzťahuje, alebo nevzťahuje relevantný trh (rozsudok z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 78). Vo veci, ktorá viedla k tejto judikatúre, však existovali interakcie medzi relevantným trhom a odlišným súvisiacim trhom, čo sa v prejednávanej veci nepreukázalo. Samotná okolnosť, že žalobkyňa má tiež právomoc, pokiaľ ide o krasokorčuľovanie, a že rovnaké pravidlá sa uplatňujú na obe disciplíny, nepostačuje na preukázanie takýchto interakcií. Komisia preto nebola povinná zohľadniť súťaže povolené žalobkyňou na odlišnom trhu, než je relevantný trh.
- 118 Okrem toho, ako bolo uvedené v bodoch 86 až 89 vyššie, tak pred, ako aj po uverejnení oznámenia č. 1974, pravidlá oprávnenosti nespájali výkon regulačnej funkcie žalobkyne s nevyhnutnými zárukami umožňujúcimi zabezpečiť tretím osobám účinný prístup na relevantný trh. Vzhľadom na neexistenciu objektívnych, transparentných, nediskriminačných a kontrolovateľných kritérií povolenia nebola široká miera voľnej úvahy žalobkyne pri povoľovaní alebo odmietnutí takýchto súťaží nijako obmedzená.
- 119 Z toho vyplýva, že okolnosť, podľa ktorej žalobkyňa mohla povoliť súťaže v krasokorčuľovaní aj za predpokladu, že by išlo o skutočné nezávislé súťaže, nie je relevantná na účely analýzy kontextu, do ktorého patria pravidlá oprávnenosti, pretože nespochybňuje záver, že systém predchádzajúceho povolenia žalobkyne jej umožňuje narušiť hospodársku súťaž na relevantnom trhu tým, že zvýhodňuje svoje vlastné súťaže na úkor súťaží ponúkaných tretími osobami, a preto tieto pravidlá nezabezpečujú účinný prístup na tento trh.
- 120 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy Komisia správne dospela k záveru, že cieľom pravidiel oprávnenosti je obmedziť hospodársku súťaž. Vzhľadom totiž na ich obsah a ciele, ako aj kontext, do ktorého pravidlá oprávnenosti patria, vykazujú dostatočný stupeň škodlivosti na to, aby ich bolo možné považovať za obmedzujúce hospodársku súťaž na základe cieľa v zmysle článku 101 ZFEÚ.
- 121 Keďže existencia obmedzenia hospodárskej súťaže na základe cieľa je dostatočne podložená preskúmaním obsahu a cieľov pravidiel oprávnenosti, ako aj kontextu, do ktorého patria, nie je potrebné rozhodnúť o tvrdeniach žalobkyne týkajúcich sa záverov Komisie, pokiaľ ide o jej úmysel vylúčiť iných organizátorov. Keďže totiž úmysel nie je prvkom nevyhnutným na definovanie

obmedzujúcej povahy rozhodnutia združenia podnikov na základe cieľa (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. apríla 2006, *General Motors/Komisia*, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 77), tvrdenia uvádzané žalobkyňou proti tejto časti preskúmania obmedzenia na základe cieľa sú neúčinné.

- 122 Druhý a štvrtý žalobný dôvod žalobkyne treba preto zamietnuť.
- 123 Keďže Komisia z právneho hľadiska preukázala existenciu obmedzenia na základe cieľa, nie je potrebné skúmať jeho účinky na hospodársku súťaž (rozsudky z 26. novembra 2015, *Maxima Latvija*, C-345/14, EU:C:2015:784, bod 17, a z 20. januára 2016, *Toshiba Corporation/Komisia*, C-373/14 P, EU:C:2016:26, bod 25). Preto nie je potrebné skúmať dôvodnosť tretieho žalobného dôvodu predloženého žalobkyňou, ktorý sa zakladá na tvrdení, že Komisia nesprávne dospela k záveru, že pravidlá oprávnenosti majú za následok obmedzenie hospodárskej súťaže.

C. O piatom žalobnom dôvode založenom na tvrdení, že rozhodnutie týkajúce sa Veľká cena Icederby v Dubaji z roku 2014 nepatrí do územnej pôsobnosti článku 101 ZFEÚ

- 124 Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o nepovolení Veľká cena Icederby v Dubaji nepatrí do územnej pôsobnosti článku 101 ZFEÚ, keďže táto súťaž sa mala uskutočniť mimo územia Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP).
- 125 Na úvod treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa právomoc Komisie na konštatovanie a sankcionovanie konania, ku ktorému došlo mimo Únie na základe pravidiel medzinárodného práva verejného, môže vykonať buď na základe kritéria realizácie, alebo na základe kritéria kvalifikovaných účinkov (rozsudok zo 6. septembra 2017, *Intel/Komisia*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 40 a 47). Podľa kritéria realizácie je právomoc Komisie odôvodnená miestom, kde došlo k vytykávanému konaniu (rozsudok z 31. marca 1993, *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120, bod 16). V súlade s kritériom kvalifikovaných účinkov môže Komisia odôvodniť svoju právomoc aj vtedy, ak môže konanie vyvolať okamžité, podstatné a predvídateľné účinky na území Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2017, *Intel/Komisia*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 48 až 53).
- 126 V prejednávanej veci Komisia v článku 1 výroku napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že žalobkyňa „tým, že prijala a uplatňovala pravidlá oprávnenosti... porušila článok 101 ZFEÚ“. Tento záver treba chápať s prihliadnutím na dôvody napadnutého rozhodnutia.
- 127 V tejto súvislosti treba konštatovať, že aj keď je pravda, že napadnuté rozhodnutie niekoľkokrát kritizuje rozhodnutie prijaté žalobkyňou v súvislosti s Veľká cena Icederby v Dubaji, nič to nemení na tom, že sa netýka rozhodnutia o odmietnutí tejto Veľkej ceny ako takej. Komisia totiž použila odmietnutie žalobkyne povoliť Veľká cena Icederby v Dubaji len na znázornenie spôsobu, akým uplatňuje pravidlá oprávnenosti (pozri najmä odôvodnenia 175, 176, 199 à 205, 232 až 235 a 243 napadnutého rozhodnutia).
- 128 Keďže sa napadnuté rozhodnutie týka pravidiel oprávnenosti, a nie Veľká cena Icederby v Dubaji, nie je relevantnou otázkou, či sa táto súťaž uskutočnila na území EHP, alebo mimo neho, ale otázka, či Komisia mala na základe judikatúry citovanej v bode 125 vyššie právomoc rozhodovať o zlučiteľnosti pravidiel oprávnenosti s článkom 101 ZFEÚ.
- 129 V tejto súvislosti treba konštatovať, že najmä vzhľadom na prísne a neprimerané sankcie za účasť korčuliarov na súťažiach, ktoré žalobkyňa nepovolila, a na neexistenciu objektívnych, transparentných, nediskriminačných a kontrolovateľných kritérií pravidiel oprávnenosti žalobkyne bránia korčuliarom v tom, aby ponúkali svoje služby organizátorom medzinárodných súťaží v rýchlokorčuľovaní, ktoré žalobkyňa nepovolila, a teda uvedeným organizátorom využívať ich služby na konkurenčných súťažiach v rámci EHP alebo mimo neho. V dôsledku toho pravidlá oprávnenosti môžu vyvolať bezprostredné,

podstatné a predvídateľné účinky na území Únie v zmysle judikatúry uvedenej v bode 125 vyššie. Komisia mala preto v prejednávanej veci právomoc prijať napadnuté rozhodnutie a toto rozhodnutie nebolo prijaté v rozpore s územnou pôsobnosťou článku 101 ZFEÚ.

130 Z toho vyplýva, že piaty žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

D. O šiestom žalobnom dôvode smerujúcom proti záveru, podľa ktorého rozhodcovský poriadok žalobkyne posilňuje obmedzenia hospodárskej súťaže

131 Svojím šiestym žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že záver obsiahnutý v oddiele 8.7 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého jej rozhodcovský poriadok posilňuje obmedzenia hospodárskej súťaže v dôsledku pravidiel oprávnenosti, je nedôvodný a nemalo by sa naň prihliadať.

132 Proti tomuto šiestemu žalobnému dôvodu Komisia vznáša v prvom rade námietku neprípustnosti založenú na tvrdení, že žalobkyňa vôbec nenavrhola zrušenie záveru týkajúceho sa rozhodcovského poriadku. Na pojednávaní Komisia okrem iného vyhlásila, že oddiel 8.7 napadnutého rozhodnutia predstavuje analýzu, ktorú vykonala len pre úplnosť, a že záver tohto oddielu týkajúci sa rozhodcovského poriadku preto nie je súčasťou konštatovaného porušenia. Vzhľadom na toto vyhlásenie z toho vyplýva, že Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol tento žalobný dôvod ako neúčinný. Podľa judikatúry totiž neúčinnosť uvádzaného žalobného dôvodu odkazuje na jeho schopnosť dospieť, za predpokladu, že je dôvodný, k zrušeniu, ktorého sa žalobca domáha, a nie na záujem, ktorý žalobca môže mať na podaní takej žaloby alebo na uplatnení určitého žalobného dôvodu, keďže tieto otázky patria do prípustnosti žaloby a žalobného dôvodu (rozsudok z 21. septembra 2000, EFMA/Rada, C-46/98 P, EU:C:2000:474, bod 38).

133 Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe subsidiárne tiež tvrdí, že šiesty žalobný dôvod je v každom prípade nedôvodný.

1. O účinnosti šiesteho žalobného dôvodu

134 Žalobkyňa v odpovedi na otázku, ktorá jej bola položená na pojednávaní, potvrdila, že cieľom jej návrhu, čo sa týka toho, aby sa neprihliadalo na oddiel 8.7 napadnutého rozhodnutia, je v skutočnosti dosiahnuť zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa zakladá na úvahách uvedených v tomto bode.

135 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že žalobkyňa „tým, že prijala a uplatnila pravidlá oprávnenosti, najmä pravidlá 102 a 103 všeobecných nariadení ISU z roku 2014 a všeobecných nariadení ISU z roku 2016, pokiaľ ide o rýchlokorčuľovanie, porušila článok 101 [ZFEÚ] a článok 53 Dohody o EHP“. Okrem toho z oddielu 8.6 napadnutého rozhodnutia s názvom „Záver k článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 ods. 1 Dohody o EHP“ vyplýva, že článok 1 výroku sa zakladá na odôvodnení obsiahnutom v oddieloch 8.3 až 8.5 napadnutého rozhodnutia.

136 Naproti tomu posúdenia týkajúce sa rozhodcovského poriadku sa nachádzajú v oddiele nasledujúcom po závere o existencii obmedzenia hospodárskej súťaže, konkrétne v oddiele 8.7 napadnutého rozhodnutia. V tomto oddiele Komisia nedospela k záveru, že rozhodcovský poriadok predstavuje samostatné porušenie práva hospodárskej súťaže, ale iba posilňuje obmedzenia hospodárskej súťaže spôsobené pravidlami oprávnenosti žalobkyne.

137 Z toho vyplýva, ako to Komisia pripustila na pojednávaní, že vzhľadom na konštatované porušenie je oddiel 8.7 napadnutého rozhodnutia týkajúci sa rozhodcovského poriadku vo vzťahu k zistenému porušeniu nadbytočný, keďže aj za predpokladu, že by tento oddiel obsahoval nesprávne posúdenie, nemohol by spochybniť existenciu obmedzenia hospodárskej súťaže ako takej. Preto okolnosť, že

uvedený oddiel je nezákonný, nemôže viesť k zrušeniu článku 1 výroku napadnutého rozhodnutia. Šiesty žalobný dôvod žalobkyne je preto v rozsahu, v akom sa týka zrušenia článku 1 výroku napadnutého rozhodnutia, neúčinný.

- 138 Podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia je však žalobkyňa povinná najmä ukončiť porušenie uvedené v článku 1 a zdržať sa opakovania akéhokoľvek aktu alebo konania s rovnakým cieľom alebo účinkom. Tento článok treba vykladať s prihliadnutím na odôvodnenia 338 až 342 napadnutého rozhodnutia, ktoré určujú opatrenia, ktoré musí žalobkyňa prijať, aby splnila svoju povinnosť ukončiť porušenie. V týchto odôvodneniach pritom Komisia uviedla, že žalobkyňa môže v podstate ukončiť porušenie a zachovať si svoj systém predchádzajúceho povolenia len vtedy, ak prijme podstatné zmeny nielen v pravidlách oprávnenosti a oznámení č. 1974, ale aj v jej rozhodcovskom poriadku.
- 139 Komisia tak podmienila zákonnosť zachovania systému predchádzajúceho povolenia žalobkyne podstatnou zmenou najmä jej rozhodcovského poriadku. Z toho vyplýva, že oddiel 8.7 napadnutého rozhodnutia je nevyhnutným podkladom článku 2 jeho výroku.
- 140 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, je šiesty žalobný dôvod účinný, keďže bol uvedený na podporu návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia.

2. O veci samej

- 141 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto žalobného dôvodu, žalobkyňa tvrdí, že oddiel 8.7 napadnutého rozhodnutia obsahuje v podstate dve nesprávne posúdenia. Na jednej strane Komisia nesprávne dospela k záveru, že jej rozhodcovský poriadok sťažuje účinnú súdnu ochranu proti údajnému protisúťažnému rozhodnutiu žalobkyne. Na druhej strane usudzuje, že tento oddiel nie je relevantný, keďže Komisia nekonštatuje, že uplatnenie rozhodcovského konania CAS predstavuje porušenie článku 101 ZFEÚ.
- 142 Ako vyplýva z bodu 132 vyššie, Komisia pripúšťa, že rozhodcovský poriadok nepredstavuje porušenie článku 101 ZFEÚ. Obhajuje však posúdenie, ktoré vykonala v oddiele 8.7 napadnutého rozhodnutia, a odpovedá, že bola oprávnená vykonať spornú analýzu.
- 143 Vo svojich písomných vyjadreniach Komisia najmä tvrdí, že mohla rozhodcovský poriadok považovať za priťažujúcu okolnosť v zmysle bodu 28 usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2; ďalej len „usmernenia z roku 2006“) za predpokladu, že by sa rozhodla uložiť takúto sankciu.
- 144 Napadnuté rozhodnutie pritom nepoužíva pojem priťažujúca okolnosť a neodkazuje na usmernenia z roku 2006.
- 145 Treba však pripomenúť, že po tom, čo Komisia dospela k záveru, že pravidlá oprávnenosti obmedzujú hospodársku súťaž, konštatovala, že rozhodcovský poriadok posilňuje obmedzenia vyplývajúce z týchto pravidiel oprávnenosti. Okrem toho v podstate konštatovala, že v prípade zachovania systému predchádzajúceho povolenia by mali byť pravidlá oprávnenosti, oznámenie č. 1974 a rozhodcovský poriadok v podstatnej miere zmenené.
- 146 Hoci je pravda, že Komisia neuložila v prejednávanej veci pokutu po tom, čo tak zvažovala urobiť v štádiu oznámenia o výhradách, nič to nemení na tom, že skutočnosť, že usúdila, že rozhodcovský poriadok posilňuje obmedzenia vyvolané pravidlami oprávnenosti, ju teda viedla k rozšíreniu rozsahu povinností uložených žalobkyňi tým, že podmienila zákonnosť zachovania jej systému predchádzajúceho povolenia okrem iného najmä zmenou tohto poriadku.
- 147 Komisia tak v podstate naďalej sledovala logiku usmernení z roku 2006 v súvislosti so zohľadnením priťažujúcich okolností pri výpočte pokút, hoci nakoniec v napadnutom rozhodnutí pokutu neuložila.

- 148 Aj za predpokladu, že by Komisia, ako sama tvrdí, rozšírila povinnosti žalobkyne, vychádzajúc pritom z usmernení z roku 2006, a mohla by sa tak odvolávať na uplatnenie týchto usmernení bez toho, aby nahradila odôvodnenie, je potrebné konštatovať, že nesprávne usúdila, že rozhodcovský poriadok žalobkyne predstavoval priťažujúcu okolnosť v zmysle usmernení z roku 2006.
- 149 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hoci je pravda, že usmernenia nepredstavujú právny základ rozhodnutí prijatých Komisiou, nič to nemení na tom, že Komisia sa prijatím takýchto pravidiel postupu a oznámením, že ich bude uplatňovať, sama obmedzuje vo výkone svojej voľnej úvahy. Nemôže sa preto od týchto pravidiel odchýliť bez toho, aby nebola prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia všeobecných zásad práva, akými sú zásada rovnosti zaobchádzania alebo zásada ochrany legitímnej dôvery. Nie je preto vylúčené, že takéto všeobecne záväzné pravidlá postupu za určitých podmienok a v závislosti od ich obsahu môžu vyvolávať právne účinky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 209 až 211).
- 150 Bod 28 usmernení z roku 2006 znie takto:
- „Komisia môže zvýšiť základnú výšku pokuty, ak zistí existenciu priťažujúcich okolností, napríklad:
- ak podnik pokračuje v rovnakom alebo podobnom porušení po tom, ako Komisia alebo vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž skonštatovali, že tento podnik porušil ustanovenia článku 101 [ZFEÚ] alebo článku 102 [ZFEÚ]. Základná výška sa môže zvýšiť až o 100 % za každé zistené porušenie[.]
 - odmietanie spolupráce alebo bránenie vo vyšetrovaní,
 - vedúca úloha pri porušovaní alebo podnecovanie k porušeniu. Komisia bude takisto venovať zvláštnu pozornosť všetkým prijatým opatreniam zameraným na nútenie ostatných podnikov k účasti na porušení a/alebo odvetné opatrenia voči ostatným podnikom s cieľom donútiť ich dodržiavať praktiky predstavujúce porušenie.“
- 151 Použitie výrazu „napríklad“ v bode 28 prvom odseku usmernení z roku 2006 naznačuje, že ide o demonštratívny zoznam priťažujúcich okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuvverejnený, EU:C:2013:464, bod 105).
- 152 Treba však konštatovať, že priťažujúce okolnosti uvedené v zozname obsiahnutom v bode 28 usmernení z roku 2006 majú spoločné to, že opisujú protiprávne konania alebo okolnosti, v dôsledku ktorých má porušenie vyššiu škodlivosť a ktoré odôvodňujú uloženie osobitnej sankcie spočívajúcej vo zvýšení sankcie uloženej zodpovednému podniku. V bode 4 usmernení z roku 2006 totiž právomoc Komisie ukladať pokuty na dostatočne odstrašujúcej úrovni zahŕňa potrebu upraviť základnú sumu akejkoľvek pokuty s prihliadnutím najmä na prípadné priťažujúce okolnosti súvisiace s porušením.
- 153 Z toho vyplýva, že len také protiprávne konania alebo okolnosti, v dôsledku ktorých porušenie spôsobuje väčšiu škodu, ako sú tri okolnosti taxatívne uvedené v bode 28 usmernení, môžu odôvodniť zvýšenie pokuty uloženej za porušenie práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, pretože nikoho nemožno odrádzať od zákonného konania alebo konania, ktoré nespôsobuje škodu.
- 154 V prejednávanej veci však treba po prvé uviesť, ako pripúšťa Komisia v odôvodnení 269 napadnutého rozhodnutia, že rozhodcovské konanie predstavuje všeobecne akceptovanú metódu urovnávania sporov, ktorá je záväzná, a že uzavretie rozhodcovskej doložky samo osebe neobmedzuje hospodársku súťaž.

- 155 Po druhé, ako vyplýva z odôvodnenia 286 napadnutého rozhodnutia, a na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, treba konštatovať, že Komisia nedospela k záveru, že rozhodcovský poriadok žalobkyne porušoval právo športovcov na spravodlivý proces.
- 156 Po tretie treba zdôrazniť, že záväzný charakter rozhodcovského konania a skutočnosť, že rozhodcovský poriadok žalobkyne zveruje CAS výlučnú právomoc rozhodovať spory týkajúce sa rozhodnutí žalobkyne o neoprávnenosti, možno odôvodniť legitímnymi záujmami súvisiacimi s osobitnou povahou športu. V tejto súvislosti treba uviesť, že Európsky súd pre ľudské práva sa v tomto zmysle vyjadril vo veci, ktorá sa okrem iného týkala rozhodcovského poriadku žalobkyne. Uznal, že existuje určitý záujem na tom, aby spory, ktoré vznikajú v rámci profesionálneho športu, najmä spory medzinárodného rozmeru, mohli byť predložené špecializovanému súdu, ktorý môže rýchlo a hospodárne rozhodnúť. Dodala, že vrcholové medzinárodné športové podujatia organizujú v rôznych krajinách organizácie, ktoré majú sídlo v rôznych štátoch, a že sú často otvorené pre športovcov z celého sveta. V tomto rámci obrátenie sa na jednotný medzinárodný a špecializovaný arbitrážny súd uľahčuje určitú procesnú jednotu a posilňuje právnu istotu (rozsudok ESLP z 2. októbra 2018, Mutu a Pechstein v. Švajčiarsko, CE:ECHR:2018:1002JUD004057510, bod 98).
- 157 Po štvrté treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že každý má právo obrátiť sa na vnútroštátny súd a domáhať sa náhrady spôsobenej škody, ak existuje príčinná súvislosť medzi takouto škodou a kartelom alebo postupom zakázaným článkom 101 ZFEÚ (rozsudok z 5. júna 2014, Kone a i., C-557/12, EU:C:2014:1317, bod 22).
- 158 Právo akejkoľvek osoby domáhať sa náhrady takejto škody totiž posilňuje operatívnosť pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže a svojou povahou odrádza od často utajených dohôd alebo postupov, ktoré môžu obmedziť alebo narušiť hospodársku súťaž, čím prispieva k zachovaniu účinnej hospodárskej súťaže v Únii (rozsudky z 20. septembra 2001, Courage a Crehan, C-453/99, EU:C:2001:465, bod 27, a z 5. júna 2014, Kone a i., C-557/12, EU:C:2014:1317, bod 23).
- 159 Hoci je v prejednávanej veci pravda, že rozhodcovský poriadok žalobkyne neumožňuje korčuliarom podať na vnútroštátny súd žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o neoprávnenosti, ktoré je v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, nič to nemení na tom, že ak si to korčuliari želajú, môžu na základe judikatúry citovanej v bodoch 156 a 158 vyššie podať na vnútroštátny súd žalobu o náhradu škody. Okrem toho môžu aj iní organizátori podať žalobu o náhradu škody, ak sa domnievajú, že rozhodnutie o zamietnutí povolenia je v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ. V takýchto prípadoch nie je vnútroštátny súd viazaný posúdením, ktoré vykonal CAS v prípade zlučiteľnosti rozhodnutia o neoprávnenosti alebo zamietnutí povolenia s právom Únie v oblasti hospodárskej súťaže, a prípadne môže podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania v súlade s článkom 267 ZFEÚ.
- 160 Okrem toho treba uviesť, že korčuliari a organizátori tretie osoby, voči ktorým bolo prijaté rozhodnutie o neoprávnenosti alebo ktorým bolo zamietnuté povolenie v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, môžu tiež podať sťažnosť na vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž alebo Komisiu, ako to v prejednávanej veci urobili sťažovatelia. Ak by orgán poverený vecou mal prijať rozhodnutie, toto rozhodnutie by ešte mohlo byť prípadne predmetom preskúmania na súdoch Únie. Súdny Únie by totiž mohli byť vedené k tomu, aby sa vyjadrili k takej otázke v rámci žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu Komisie alebo v nadväznosti na návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom, ktorý rozhoduje o žalobe podanej proti rozhodnutiu vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže.
- 161 Z úvah obsiahnutých v bodoch 157 až 160 vyššie vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, uplatnenie rozhodcovského systému CAS nemôže svojou povahou ohroziť plnú účinnosť práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže.
- 162 Judikatúra uvedená Komisiou tento záver nespochybňuje. Na rozdiel od daných okolností vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok zo 6. marca 2018, Achmea (C-284/16, EU:C:2018:158, bod 55), zriadenie CAS totiž nemá svoj pôvod v dohode, ktorou členské štáty súhlasili s vyňatím sporov, ktoré

sa môžu týkať uplatnenia alebo výkladu práva hospodárskej súťaže, z právomoci svojich vlastných súdov, a teda zo systému prostriedkov nápravy, ktorých ustanovenie im ukladá článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie.

- 163 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že skutočnosť, že rozhodcovský poriadok žalobkyne zveruje CAS výlučnú právomoc na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o neoprávnenosti a že rozhodcovské konanie je v prejednávanej veci záväzné, nepredstavuje protiprávne okolnosti, v dôsledku ktorých porušenie konštatované v prejednávanej veci je viac škodlivé, akými sú okolnosti taxatívne uvedené v zmysle bodu 28 usmernení z roku 2006. Komisia preto nemohla konštatovať, že rozhodcovský poriadok žalobkyne predstavuje priťažujúcu okolnosť, a preto nemohla dospieť k záveru, že posilňuje obmedzenia hospodárskej súťaže vyvolané pravidlami oprávnenosti.
- 164 Z toho vyplýva, že je potrebné vyhovieť šiestemu žalobnému dôvodu žalobkyne založenému na tvrdení, že záver uvedený v oddiele 8.7 napadnutého rozhodnutia je nedôvodný.

E. O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 1/2003

- 165 Svojím siedmym žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňuje zákonnosť článku 2 napadnutého rozhodnutia, pričom v podstate tvrdí, že Komisia porušila článok 7 nariadenia č. 1/2003 tým, že jej uložila opatrenia na nápravu, ktoré nijako nesúvisia s uvádzaným porušením. Žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že Komisia jej v rozpore s článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 nesprávne uložila povinnosť vykonať zmeny v jej pravidlách oprávnenosti, hoci aspekty pravidiel, ktorých sa mali týkať tieto zmeny, nepredstavujú porušenia. Rovnako vzhľadom na to, že Komisia nekonštatovala, že rozhodcovský poriadok je nezákonný, nemôže jej uložiť povinnosť ho zmeniť.
- 166 Komisia odpovedá, že žalobkyňa neuložila opatrenia na nápravu. Tvrdí, že len od žalobkyne vyžadovala, aby ukončila porušovanie v súlade s článkom 7 ods. 1 prvou vetou nariadenia č. 1/2003, pričom jej ponechala možnosť voľby, pokiaľ ide o spôsob ukončenia porušovania.
- 167 Treba pripomenúť, že článok 7 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 znie:

„Ak Komisia konajúc na základe sťažnosti alebo z vlastného podnetu zistí porušovanie článkov [101 a 102 ZFEÚ], môže rozhodnutím od príslušných podnikov a združení podnikov požiadať o ukončenie takého porušovania [požadovať, aby skončili konštatované porušovanie – *neoficiálny preklad*]. Na tento účel im môže uložiť akékoľvek štrukturálne opatrenia [na nápravu] alebo opatrenia o správaní, ktoré sú primerané k spáchanému priestupku a nevyhnutné pre efektívne ukončenie porušovania...“

- 168 Podmienka uvedená v tomto ustanovení, podľa ktorej opatrenia na nápravu musia byť primerané k spáchanému porušeniu, znamená, že povinnosti uložené podnikom na ukončenie porušenia práva hospodárskej súťaže nesmú ísť nad rámec toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa, a to obnovenie zákonnosti vzhľadom na právne predpisy, ktoré boli v prejednávanej veci porušené (rozsudok zo 6. apríla 1995, RTE a ITP/Komisia, C-241/91 P a C-242/91 P, EU:C:1995:98, bod 93).
- 169 Podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia Komisia nariadila žalobkyňa, aby účinne ukončila konštatované porušenie a aby sa do budúca zdržala prijatia akéhokoľvek opatrenia, ktoré by malo rovnaký cieľ alebo účinok, alebo rovnocenný účinok alebo predmet. V odôvodnení 339 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že existuje „viac ako jeden spôsob“ na účinné ukončenie konštatovaného porušenia a následne identifikovala dva. Komisia tak na jednej strane usúdila, že žalobkyňa by mohla zrušiť svoj systém predchádzajúceho povolenia a s ním súvisiaci systém sankcií. Na druhej strane, ak by sa žalobkyňa rozhodla zachovať svoj systém predchádzajúceho povolenia, Komisia v odôvodnení 339 napadnutého rozhodnutia uviedla, že žalobkyňa by mohla účinne ukončiť porušovanie „len“ tak,

že by v podstatnej miere zmenila pravidlá oprávnenosti, „rozhodcovský poriadok ISU“ a kritériá povolenia stanovené v oznámení č. 1974, pričom uviedla sériu krokov, ktoré by žalobkyňa mala na tento účel podniknúť.

- 170 Na úvod treba konštatovať, že vzhľadom na to, že Komisia v prejednávanej veci správne konštatovala existenciu obmedzenia na základe cieľa, tento žalobný dôvod treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa Komisii vytyka, že žalobkyňa uložila opatrenia, ktoré nezodpovedajú konštatovaniu porušenia.
- 171 Naopak, ako zdôraznila Komisia na pojednávaní v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu, rozhodcovský poriadok nie je súčasťou konštatovaného porušenia, a ako vyplýva z bodu 163 vyššie, Komisia nesprávne usúdila, že tento rozhodcovský poriadok posilňuje toto porušenie.
- 172 V odôvodnení 339 napadnutého rozhodnutia však Komisia usúdila, že zachovanie systému predchádzajúceho povolenia je možné len vtedy, ak žalobkyňa zmení rozhodcovský poriadok (pozri bod 169 vyššie). Takýto dôvod v spojení s článkom 2 napadnutého rozhodnutia, ktorý ukladá žalobkyňu povinnosť ukončiť porušovanie a oznámiť Komisii opatrenia prijaté v tejto súvislosti, má záväzný dosah, a to aj za predpokladu, ako tvrdí Komisia, že by tento návrh na zmenu rozhodcovského poriadku nepredstavoval „opatrenie na nápravu“ v zmysle článku 7 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 1/2003.
- 173 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia od žalobkyne nesprávne vyžadovala, aby vykonala zmenu rozhodcovského poriadku, ktorý neposilnil závažnosť konštatovaného porušenia a nebol ani jeho súčasťou.
- 174 Preto treba siedmemu žalobnému dôvodu čiastočne vyhovieť, a to v rozsahu, v akom Komisia vyžadovala podstatnú zmenu rozhodcovského poriadku v prípade zachovania systému predchádzajúceho povolenia, a v zostávajúcej časti ho zamietnuť.

F. Ôsmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že uloženie penále nemá platný právny základ

- 175 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej nemohla uložiť penále z dvoch dôvodov. Jednak uložené opatrenia na nápravu sú nejasné a nepresné a jednak nesúvisia s konštatovaným porušením.
- 176 Po prvé, ako vyplýva z preskúmania siedmeho žalobného dôvodu, Komisia poskytla dostatočne presné údaje týkajúce sa opatrení, ktoré má žalobkyňa prijať na ukončenie konštatovaného porušenia. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia nemohla uložiť penále vzhľadom na nejasnú a nepresnú povahu uvedených opatrení, sa preto musí zamietnuť.
- 177 Po druhé treba pripomenúť, že podľa článku 24 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1/2003, ak Komisia prijme rozhodnutie podľa článku 7 uvedeného nariadenia, môže tiež uložiť podnikom alebo združeniam podnikov penále, aby ich donútila ukončiť porušovanie ustanovení článkov 101 alebo 102 ZFEÚ. Ako však bolo uvedené v rámci siedmeho žalobného dôvodu, rozhodcovský poriadok nie je súčasťou konštatovaného porušenia, takže Komisia nemohla od žalobkyne požadovať, aby ho zmenila, a v dôsledku toho nemohla uložiť penále, ktoré súvisí s požiadavkou zmeny uvedeného nariadenia.
- 178 Ôsmemu žalobnému dôvodu preto treba čiastočne vyhovieť v rozsahu, v akom sa týka uloženia penále v prípade nevykonania zmeny rozhodcovského poriadku, a v zostávajúcej časti ho zamietnuť.

V. Záver k rozhodnutiu o žalobe

- 179 Návrhy žalobkyne treba zamietnuť, pokiaľ ide o návrh na zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia.

- 180 Z analýzy šiesteho a siedmeho žalobného dôvodu však vyplýva, že Komisia nesprávne dospela k záveru, že rozhodcovský poriadok posilňuje obmedzenia hospodárskej súťaže spôsobené pravidlami oprávnenosti a že nesprávne vyžadovala vykonanie podstatnej zmeny uvedeného poriadku, zatiaľ čo tento poriadok nie je súčasťou porušenia konštatovaného v článku 1 napadnutého rozhodnutia. Z toho dôvodu treba čiastočne zrušiť článok 2 napadnutého rozhodnutia.
- 181 Napokon z analýzy ôsmeho žalobného dôvodu vyplýva, že v dôsledku toho treba čiastočne zrušiť článok 4 napadnutého rozhodnutia, ktorý stanovuje penále v prípade nedodržania článku 2 v rozsahu, v akom tento článok súvisí s požiadavkou zmeny rozhodcovského poriadku.

O trovách

- 182 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.
- 183 Keďže v prejednávanej veci žalobkyňa nemala úspech, pokiaľ ide o jej návrh na zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia, a čiastočne jej bolo vyhovené, pokiaľ ide o návrh na zrušenie článkov 2 a 4 uvedeného rozhodnutia, je opodstatnené rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.
- 184 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozhodnúť, že vedľajší účastník konania, iný než členské štáty a inštitúcie, znáša svoje vlastné trovy konania. Za okolností tejto veci treba rozhodnúť, že vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

- Články 2 a 4 rozhodnutia Komisie C(2017) 8230 final z 8. decembra 2017 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT/40208 – Pravidlá Medzinárodnej korčuliarskej únie na určovanie oprávnenosti) sa zrušujú v rozsahu, v akom Komisia tým, že ukladá International Skating Union pod hrozbou penále povinnosť ukončiť konštatované porušenie, odkazuje na rozhodcovský poriadok a požaduje jeho zmenu v prípade zachovania systému predchádzajúceho povolenia.**
- V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- International Skating Union a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**
- European Elite Athletes Association, páni Jan Hendrik Tuitert a Niels Kersholt znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. decembra 2020.

Podpisy